

Cita nostàlgica a la Moncloa

Hi ha molts temes a tractar en la pròxima entrevista dels presidents González i Pujol. La querella de Banca Catalana planarà inevitablement sobre les converses.

La nostàlgia serà present al Palau de la Moncloa durant la conversa que mantindran els presidents del govern central i del govern de la Generalitat de Catalunya. Dins uns pocs dies, la cita és per al 23, dilluns, si no sorgeix cap imprevist que en provoqui l'ajornament. L'al·ludida nostàlgia és d'un contingut evidentment polític per dos motius.

De primer, el president Jordi Pujol va escriure el 7 de maig una carta al president Felipe González, demanant-li una conversa a fons. González no contestà a Pujol. El 7 de maig encara no s'havia produït l'enrenou de la polititzada querella de Banca Catalana, querella que ara ja ha entrat en la via judicial, via que tothom diu respectar i per això es guarda un prudent silenci.

Pujol va tornar a escriure el 20 de juny a González insistint-li en el fet que calia mantenir una llarga conversa. El 20 de juny ja s'havia presentat la querella i s'havien produït reaccions i repercussions. Però no fou fins el 3 de ju-

liol que el Palau de la Generalitat rebé del Palau de la Moncloa la contesta a les dues cartes. Fruit d'aquesta contesta i de posteriors contactes telefònics, s'acorda la cita del 23 de juliol.

Però tot ja no serà com hauria pogut ser si no s'hagués presentat la querella. La nostàlgia d'un temps passat quan hi havia unes

pensar que la reunió del dia 23 es desenvoluparà, almenys a l'inici, amb un fredor que gelarà el càlid ambient estiuenc de Madrid.

En definitiva, l'assumppte de les relacions entre el govern central i el govern autònom català, que, en un principi, no s'havia previst tractar, figurarà ara de manera destacada en

¿Quina classe d'autonomia hi haurà a Espanya? i ¿quina serà l'autonomia catalana? són les preguntes que Pujol hi formularà

bones relacions personals entre ambdós presidents estarà present en la reunió monclovita. Es dirà que les relacions institucionals entre ambdós governs han d'estar per damunt de les conjuntures. I, mentre no es demostrï el contrari, no s'ha de dubtar que tant González com Pujol actuaran d'una manera presidencial i institucional. Malgrat tot, no és arriscat

l'ordre del dia de la reunió. El fet és, però, que durant aquestes darreres setmanes s'han fet esforços perquè aquestes relacions no es trenquin. Així ho revela la sèrie d'entrevistes que ministres i consellers han mantingut. El conseller de Governació, Mació Alavedra, s'ha reunit amb Tomàs de la Quadra i amb José Barrionuevo. El conseller d'Ensenyament,

Joan Guitart, amb José Maria Maravall. El conseller de Treball, Oriol Badia, s'ha entrevistat amb Joaquín Almunia.

Hi ha també un segon motiu que farà que la nostàlgia sigui present a la cita de la Moncloa. Durant hores i hores, si volen, els dos presidents poden tractar moltíssimes qüestions: les valoracions econòmiques i el finançament de l'economia; la situació del tercer canal de televisió; les relacions entre ambdues administracions; els traspassos de serveis que queden pendents, alguns dels quals són tan importants com els d'universitats, investigació INEM (Instituto Nacional de Empleo), cambres agràries, etcètera, els expedients de regulació d'ocupació, l'institut nacional de la seguretat social, aprofitaments hidràulics, paradors de turisme...

Però darrere de tot això hi ha una qüestió de fons, que ja va ser plantejada en la carta que Pujol va escriure el 7 de maig a González. El president català escrivia que, sobretot, volia parlar d'allò que en castellà qualificava com el «meollo de la cuestión»: «¿Quina classe d'autonomia hi haurà a Espanya?, ¿quina serà l'autonomia catalana?; la personalitat direrenciada de Catalunya dins d'Espanya, ¿com quedarà finalment reconeguda?, i, no cal dir-ho, ¿com pot Catalunya incrementar l'aportació a la tasca comuna espanyola?»

I en la mateixa carta del 7 de maig, Pujol deia a González que no es podia començar la segona legislatura autonòmica catalana sobre bases tan ambigües i contradictòries, «o sobre la nostàlgia que alguns sectors importants de l'administració i del govern central segueixen tenint per la LOAPA».